

«Alle er hyggelige, til og med den ekle narkotikalangeren som bor like ved frisøren.»

Carly Planker (22), fotograf

– Er du en hipster?

- Nei.
- Hva er en hipster, da?
- En driftings som bor i Williamsburg.
- Du bor i et loftkollektiv med en halfpipe på stua, i en forlatt bydel som avisa New York Times nylig utropte til «Verdens kuleste sted». Du går i 90-talls bøllejakke, er kunstner og har «FTW» tattverrt på underarmmen din ...
- ... Ok, ok, du kan kalle meg hipster.
- Se samttale med Brandon Darwent (22), som selger og lager brødskiver bak kassa i en nypånet dagligvarekiosk i Bushwick. Der royer det 26 år gamle eieren inne, kundene drikker medbrakt øl, kaffen gis bort gratis og de viser dvd-filmer til folk som plasserer på barstoler foran frokostblanding og krukker med organisk syltetøy.

Men Bushwick i Brooklyn er langt fra et koselig sted. Når du går på t-banestoppet på Morgan Avenue en fredag morgen finner du lave og glatte lagerbygninger, grå heisekraner og hipsterne. De har fargerike oppfluer, begge hender foldet rundt et resirkulert krus med lokalkaffi kaffe og går i sikksakk mellom lastebilene som kjører ut svinekjøtt fra fabrikken midt i «shovedgata». Lyder fra et bilophoggeri slår rundt dem som insisterende klokkeslag, en forferdende parmesanaluk kommer fra «Robertas», som visstnok lager byens beste pizza og holder til bak en nedtagget gjemt garasje. På utsida av alle dører og vinduer i første etasje henger det jerngitter. Hele området virker fullstendig lukket og låst, (eller som de unge her liker å kalle det: «hyp-hys») samtidig som det til stadighet dukker opp nye barer, gallerier og festet. For det er her, i ett av 90-tallets mest livsfulige steder å oppholde seg i, at New Yorks mest kreative trendsettende ungdom bor i disse dager.

– Øynene våre er ikke vant med et slikt skittent sted, ikke sant, så jeg vurderer fram og tilbake om jeg ønsket å flytte hit, sier skribenten bak www.bushwickdaily.com, Katarina Hybenova (27) inne på kunstkafeen Little Skips. Hun sitter med Mac-en i sitt faste hjørne og diskuterer husleie.

New Yorkere har tre favorittsamttale tema: Dating, nye restauranter og gentrifisering. Det siste ordet dukker opp til stadighet, og omhandler ens bosituasjon. Hvor du får tilsendt posten her i byen sier nemlig alt om hvem du er. Hvert tiår dukker det opp et sted som blir beskrevet som «den nye» bydelen i New York. Hvor husleia er billig og loftstudior er store. På 80-tallet var dette Lower East Side, på 90-tallet East Village, sist Williamsburg, nå ...

ALLE VEIER FØRER TIL RO...BERTAS:

- Nå er jo Williamsburg bare fylt med unger. Bushwick har fortsatt noe hemmelig over seg, og målet er ikke at fest mulig skal vite om det. Da blir det jo ikke noe gay, sier en av de vi møter på alles favorittpizza-plass, Robertas. Ja, baki der, mellom minibanken og det varme lyset fra vinduet.

BUSHWICK

- Et tidligere fattig og farlig industribygd øst for Williamsburg i New York, med flest innbyggere fra Latin-Amerika, Puerto Rico og Den dominikanske republikk.
- De siste tre årene har flere og flere studenter, kunstnere og musikere flyttet til Bushwick. Navnet kommer av det nederlandiske «Boswijk», som betyr «liten bygd i skogen».
- I juli i fjor utnevnte New York Times bydelen til å være det kuleste stedet i verden.
- Hovedgata i bydelen heter Knickerbocker Avenue, men det er rundt t-bane-stasjonen Morgan Ave. du vil føres.

BUSHWICKS BESTE

Beste ekspesenter: The Loom. Sjekk ut gammelkroken, smykkekassen til «Better Than Jam» og mopedverkstedet.

Beste pizza: Robertas. De dyrker mange av sine egne grønsaker og serverer ovnsbakte pizza på lange trebord. Prøv den som heter Millennium Falco. Adresse: 261 Moore St.

Beste bar: The Narrows. Et som navnet tilser, trang. Samt sexy og koselig på samme tid. Baren med drinker fra himmelen befinner seg mellom to husvegger og bak en jernport. Let etter den på kveldsid på Flushing Avenue mellom Morgan og Wilson.

Nyeste åpning: «Arancini Bros.» Selger friterte risballer fylt med alt fra reker til sjokolade, typisk siciliansk gatemat, for 3 dollar. Du finner det knalltå skiltet med «We Got Balls» på 940 Flushing Avenue.

GENTRIFISERING

- Et fysisk, kulturelt, økonomisk og sosialt fenomen i store byer. Når middelklassen eller samfunnsgrouper med høy inntekt flytter inn i tidligere arbeiderklassemiljøer.
- Typiske gentrifiersere er enslige, personer med høy utdannelse eller inntekt, barnefamilier, kunstnere og homofile.
- Det som på sikt vil skje er endringer i boligmassen, slik som rehabilitering og oppbygging. Samt at leieprisene vil stige.
- Gjennomsnittsalderen i området vil synke. Næringslivet vil få en oppsving. Nye kafeer, restauranter og gallerier vil poppe opp. Typiske steder i Norge hvor dette har skjedd er Grünerløkka og Grønland i Oslo og Bakklandet i Trondheim.
- Noen antropologer mener gentrifisering skaper gjennom bevisste framstøt fra eiendomsmedkelle eller utbyggere. Andre mener det er individet og stedets estetikk som står i fokus for hvorfor akkurat en bydel blir gentrifisert, og ikke en annen.

Kilder: Universitetet i Oslo, Forskningsrådet, Wikipedia

«Manhattan er jo overhodet ikke innovativ. Det skjer aldri noe nytt der. Alt er en kopi, alle går rundt som små Carrie Bradshawer.»

Katarina Hybenova (27), skribent

- Bushwick? Hvorfor?
- Kunstnere må bo billig, og hvor det er plass til å lage det man lyster. Jeg har mott verdens mest lidenskapelige folk ute på gata her, maten koster lite og Internett er gratis. Det finnes et inkluderende nærmiljø hvor alle fortsatt tenker «la oss finne på noe gøy sammen!», selv om vi ikke er 19 år lenger ... samt at med L-sier er det altid kort vei til Manhattan-sier Katarina.

Det er nemlig ett av gentriferingers store poeng: Å aldri være for langt unna Moderskipet.

Jeg har venner i byen (som folk i Brooklyn nonchalant kaller New York City, selv om det tar maks sjus minutter med undergrunnen - journ.ann.), men Manhattan er jo overhodet ikke innovativ. Det skjer aldri noe nytt der. Alt er en kopi, alle går rundt som små Carrie Bradshawer, sier Katarina.

- Og der kan man heller ikke bråke så mye man vil, sier komponisen, Frank Rathbone (27), en hyggelig musiker som på grunn av sine store øyne er et yndet objekt for lokale kunstnere i Bushwick. Flere malerier av ham henger på veggen inne på Little Skips, hvor måndagsutstil-

lingene selvfølgelig rulleres rettferdig innad bydelens kunstmiljø.

Gentrifisering er altså når unge hy-

- Noen dager, spesielt når det snør, kommer ingen innom for å handle. Jeg vil jo ha flere unge kunder, men jeg er også så nervøs for at de som nå flytter hit skal skyve husleia til himmels, sier Karin Persan (30).

Klesdesignerne driver butikkene «Better Than Jan» inne på det nærmeste man kommer et kjøpesenter i Bushwick – The Loom. Hun viserdesver klat og smykker fra 20 lokale designer og gir 90 prosent av fortjenesten til dem. Resten går til leie av lokaleit. Hun går utsatt i null. Tilkoble får hun kjempe på føleselene av å drive noe eget. Dugnadsånden gjør at slike steder som Bushwick holder seg flytende.

- Jeg slapper av her. Folk snakker om at det er litt sketchy i dette området, men da jeg bodde i Chicago ble folk skitt på med maskingevær, så dette stedet er superkølig i forhold, sier Karin og vinker til en eldre hjemlös mann utenfor vinduet sitt.

Bort kladda unna intet har ännu

- Pent kledd unge jenter har ingen grunn til å sette sine føtter i denne bydelen, de hører ikke hjemme her. De bør se

riøst være redd om natta. Da jeg var yngre måtte jeg vise ID-kort for å komme meg hjem fordi politiet sperret gatene på grunn av наркотрафікken og kriminaliteten. Selv om alt nå er forandret, og det kule folket flytter inn, ville jeg passe meg, sier han og går videre.

Fra 70-tallet helt til så sent som i 1997 lå mennesker døde av heroinmisbruk øpenlyst på trappeitrer utenfor bygårder, stoppet du bilen i et kryss kunne du se til høyre, så til venstre og rett inn munningen på en pistol. I forsøket måtte du pent sitt mens tre karer jekkет bilen din og stakk av med alle fire hjulene. Og da var du heldig. I dag blir det av og til meldt om knivstikking og voldtekter.

- Men alle er hyggelige, til og med den enkle narkotikalangeren som bor like ved frisøren. Jeg tror det er fordi prisene er

SELVGJORT ER VELGJORT: – Vi legger igjen kjærlighet i hvert steg av prosessen, forteller pizzabakerne på Robertas. Det skal være grunnen til at «alle» kommer hit en eller annen gang i løpet av uka. Du finner ingenting som ikke er hjemmelaget i Bushwick.

GENTRIFISERING: Å sprite opp et nedslitt område er ikke akkurat som å male en bæsjrosa, men det er ikke langt ifra.

NOEN HJEMME?: Har du lyst til å male en ballerina på døra di? Tror du noen stopper deg?
Nei.

KIOSKEN MED DE RARE I: Christopher (t.h) og Isaiah mener deres kiosk er best i verden fordi de bare kjøper inn den brusen, den chipsen, den ølen (som de her drikker på jobb mens kundene åpner sine bokser på et bord innenfor) de selv liker.

«Da jeg var yngre måtte jeg vise ID-kort for å komme meg hjem fordi politiet sperret gatene på grunn av narkotrafikken og kriminaliteten. Selv om alt nå er forandret, og det kule folket flytter inn, ville jeg passet meg.»

Anthony, uteligger

TYPISK: Dette er baksiden av Robertas. Hvorfor noen har satt opp alle mulige slags dører som et gjerde er det ingen som vet. Ingen som engang setter spørsmålstegn ved. Under plastikken på taket gir restauranten sine egne ute. Bak den grønne, eller faktisk inne i den grønne containeren som skyte i land her for lengje siden, finner du bare trivsel. Og mozzarella.

nå ikke har blitt skrudd opp skikklig, så de opprinnelige beboerne her har ikke blitt forbannet ennå, slik som i East Village. Der kostet det jo minst 10 000 kroner å leie en liten leilighet nå, og man merker at det er en viss spenning i området, sier Carly mens hun går forbi en jemdrø, peker på den og sier «der tror jeg det skal være en skikkelig kul bar ... og et slydrom».

Det er fredag kveld, det egendrevne lille kjøpesenteret «The Loom» feirer ettårsjubileum med konserter fra lokale band, gratis punsj og silketrykk av T-skjorter. Yoganinstruktøren, garmkafedama- og mopedreparatoren kommer. Sammen med en gjeng lokale. Eller originale om du vil.

— Spør meg om Bushwick! Her kan man være som man vil, ingen kommer for å stjele kulturen din, sier musikkinstnene (hva det innebefatter kunne hun ikke svare på), Angelina Jean (25).

Hun sitter og hyler i en skinnstol. Risør på en maracas. Det samme gjør tre andre venner. Ute i hallen står en fyr i bukseeler og spiller på et skjevt keyboard. Det låter surt, men de fleste ser ut til å trives i bråket. Noen bøyer seg til og med i støvet.

— Hvilk type musikk spiller han der, tror du?

Vi spør sidemannen, en kar med tykt skjegg og en bokslø PBR i hånda. Han skuler på oss.

— Halve meg sier «hvorfor skal man kategorisere alt?», mens halvparten meg sier «men det er jo ganske morsomt». Vent litt... jo, «keyboard-8-bit-indie». Det er sjangeren, ha? Den var bra eller?!

Mannen heter Brian Sweeny (27), og er eventplanlegger.

— Kan du kategorisere en ting til?

— Ok.

— Er du en hipster?

— Selvfølgelig! Alle her er det. Jeg orker ikke å snakke med vanlige folk.

— Kan du definere en hipster for meg?

— Tja. Noen med en unik kulturrellfelelse, en ung kreativ person interessert i verden rundt seg...

— Han tar et stykke brownie som noen har lagt igjen på en hylle og begynner å danse, mens han fortsetter:

— ... og med altfor mye tid til overs så han kan sjekke ut ting på Internett for så

— han refererer til det i alle samtaler. Men du, I gotta go!

— Hvor skal dere?

— Til Mozzarella Basement. Har du ikke hørt om det?

SYLTETØYDAMA: Dette er Karin, eieren av «Better Than Jam». Hun har funnet 20 lokale designere, og selger deres smykker, kjoler og slips. — Jeg tjener ingen penger, men... jeg jobber med å fåske den delen, sier hun.